

Jeg skal nævne, at § 1 gaar ud paa at henvise til de forskellige Regler, som findes i Vandsynsloven. Der skal gaas frem paa samme Maade, som der anvises, og for saa vidt kunde man maaske sige fra enkelte Sider, at der med større Berettigelse kunde være foreslaaet et Tillæg til Vandsynsloven end at lave et selvstændigt Lovforslag. Det er ikke mere end 3 Aar siden, der blev vedtaget et Tillæg til Vandsynsloven om Kloakledninger fra forretningsdrivendes Ejendomme, for at deres Spildevand ikke skulde blive til Skade for de omkringboende og forvolde Udgifter. Man kunde maaske derfor sige, at man kunde lave et Tillæg til Vandsynsloven, og det kan gerne være, det kunde lade sig gøre, men det bliver imidlertid Spørgsmaal, hvorom man altid kan tale med det eventuelle Udvalg, der vel bliver nedsat, og maaske ogsaa, naar man hører den ærede Ministers Anskuelse i saa Henseende; § 2 gaar ud paa at foreslaa, som jeg har nævnt, at naar en Grundejer ønsker Vandet ledet over en andens Grund, kan han tilkalde de forskellige Vandsynsmænd og ved deres Mægling søge en mindelig Ordning, og hvis det ikke sker, da gaa til Landvæsenskommissionen — som jeg allerede har nævnt, kunde Kommunerne gøre det samme som de private — og derved faa det ind under en bestemt Plan. Udgifterne, der skulle til, kunne saa repareres paa de forskellige, og eventuelt kan det ogsaa paalægges Kommunekasserne at udrede en Del af disse Udgifter, naar Sagen har almindelig Interesse. Det er egentlig i Hovedsagen Lovens Bestemmelser. Som jeg har nævnt, knytte de forskellige Regler, der ere angivne i Paragrafferne, sig for en stor Del til de Bestemmelser, der findes i Vandsynsloven og ere for en stor Del tagne ordret derfra. Jeg skal kun nævne et Par Punkter af, hvad der staar i § 8, nemlig, at naar man ønsker at udstykke en større Ejendom, og der bliver forskellige Parceller, skulle de Udgifter, der paahvide den samlede Ejendom til Vedligeholdelse af saadanne Ledninger, fordeles paa de forskellige Parceller, og indtil dette er sket, skal den samlede Ejendom udrede disse Udgifter. I § 9 er der ligesom i Vandsynsloven fastsat en Appelinstant til Landvæsenskommissionen og eventuelt til Overlandvæsenskommissionen. Det er altsaa ikke saaledes, som Forholdet vistnok er i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, hvor Kommunalbestyrelsen i lignende Tilfælde er den højeste Myndighed uden Appelinstant. Jeg mener, at det er en Fordel,

at ikke de kommunale Myndigheder udelukkende kunne afgøre den Slags Sager, uden at vedkommende kunne appellere til højere Instans. Den sidste Paragraf siger ikke det, der staar i saa mange Love: Denne Lov gælder ikke for Færøerne, men kun: Denne Lov gælder ikke for Kjøbenhavn og Frederiksberg. Disse Kommuner ere under andre Lovbestemmelser, og der er ikke nogen Trang for dem til at faa en saadan Lov. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Piper: Idet jeg i alt kan slutte mig til, hvad den ærede første Taler (Rosleff) har udtalt om dette Lovforslag, ønsker jeg kun at gøre et Par supplerende Bemærkninger. Det, der har fremkaldt Lovforslaget, er den Omstændighed, at man hidtil i de Kommuner, hvor der har været Trang til en Spildevandsledning, kun har haft den nuværende Vandsynslov at gaa efter, og denne har vist sig at være aldeles utilstrækkelig. Ved at bruge den paa den Maade, det kun har kunnet lade sig gøre, har man faaet de Kloakanlæg, der ere udførte for en stor Del paa en mere kostbar og ufyldstgørende Maade, end det vilde kunne være sket, hvis man havde haft en Lov som den, der her foreligger Forslag om. Jeg lægger navnlig Vægt paa den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelsen kan tage Sagen i sin Haand, thi det vil som Regel være vanskeligt for en Privatejer at faa samlet under en Hat de andre Folk, der kunde være interesserede i et saadant Anlæg, hvorimod det vilde være let for en Kommunalbestyrelse, ligesom den har ganske anderledes Lejlighed til at faa udarbejdet de fyldestgørende Planer, som bør foreligge for et saadant Anlæg; og faa alle dem draget ind under disse Planer, som paa nogen Maade kunne komme ind derunder. Derved vil det blive billigere for alle og kunne være fyldestgørende ogsaa for Fremtiden. I lige Maade er der i dette Lovforslag den Bestemmelse om Midlernes Tilvejebringelse, at Kommunen, baade naar den selv har taget et Spildevandsanlæg i sin Haand, og naar andre have gjort det, kan træde til og lægge de Penge ud, som ere fornødne, og, naar Beboerne ikke se sig i Stand til eller ikke ønske at betale Pengene straks, lade Tilbagebetalingen foregaa i Løbet af 10 Aar. Endvidere er der en Bestemmelse, som giver Kommunerne Sikkerhed for Pengene, ved at give dem fortrinsvis Udpantningsret for Beløbet i Lighed med den Ret, Kommunerne have til Inddrivelse af